

La Veu de Tortosa

SETMANARI REGIONALISTE

Any 2.^{on}

Tortosa, 16 Setembre de 1900

Núm. 42

A. C. S.

ALS HEROICHS FILLS DE TORTOSA

Que moriren á n' aquesta ciutat víctimes de son amor á Catalunya en
lo luctuós dia 19 de Setembre de 1640.

LA VEU DE TORTOSA, fondament condolguda pel recort d' aquella catàstrofe, prega
á sos amichs, companys y suscriptors una llàgrima y una oració pera 'ls màrtirs d' aquella
sangnant jornada.

11 DE SETEMBRE DE 1714

Als màrtirs defensors de nostres llibertats

A tots los que donaren sa prehuada sanch defensant la santa causa de la llibertat, al cum-
plir lo 186 aniversari de tan trista fetxa, os dediquém un recort y una pregaria.

Tortosa, Setembre de 1900.

+ 19 DE SETEMBRE DE 1640

ALS MARTIRS TORTOSINS

Si bé roden los sigles l' historia n' os obliada,
los vostres fets heróichs serán sempre inmortals;
donáren per la patria lo cor, l' alé, la vida;
vosaltres sou los únichs qu' heu tancat la ferida
qu' obrien á Tortosa perduts fills desleals.

Darrere la cobdicia, buscant honres estranyes
deixaren les de casa superbos aduladors,
homes sens fé ni patria, sens cor, passió ni entranyes
besaven mans odioses, cegats en sas hassanyes
pel briu del or qu' encisa jherencia de traydors...

Vosaltres despreciáreú l' honor estrany, riquesa;
la fé de vostres avis al Juny ne vá esclata
y al crit de ¡Deu y patria! la flama fou encesa,
més jay! aquesta flama fou aviat sotmesa,
per l' ardit mercenari del repugnant tirá!...

La sanch que derramaréu en nostre cor ne corre;
encar sentí migransa, encar n' os oblidém!...
Mentre la patria 'ns cride y l' orbe no s' ensorre
vostre recort heróich no penséu que s' esborre...
al crit de ¡Via fora!, germans, vos venjarém!...

Francesch Mestre y Noé.

Tortosa, Setembre de 1900.

La caiguda de Barcelona

Avuy fa anys!... Fosch encara, la terra
s' despertaba al terratremol de las canonadas
y al espingar dels clarins. De las líneas
enemigas una riuhada de batallons avansa-
va cap á las murallas, y onadas y més onadas
de soldats s' abrahanavan als portells.

Barcelona havia sofert tretze mesos de
siti y la fam ja trucava á las sevas portas.
Dintre d' ella, sols vuyt mil homes, gran
part ciutadans, hi havia pera resistir als
cinquanta mil d' Berwick y á las cent sei-
xanta pessas de la seva artillería, y la mu-
ralla amplement aportellada desde l' Portal
Nou á Llevant oferia pas obert als ene-
michs seculars del nostre poble. Tristos
eran los moments! que no sols era la ciutat
la que agonizava, sinó Catalunya tota;
donchs Barcelsna allavoras com altres cops,
havia costodiad la nostra tardició política
y nacional en lo segrari de sas murallas,
cremanhi encens ab la rojor dels seus
incendis, y sa crificant per ella la seva
sanch en son carcer d' amargura.

Los episodis d' aquella darrera lluya-
ta son terribles. Encara no espuntava la claror
del auba y ja 'ls soldats de Fransa y d'
Espanya, imposantse pel número, corona-
van las bretxes en espessa munió plantan-
thi la enseña dels Borbons. Mentrestant,
de tots indrets de la ciutat la gent armada
corria als llochs de perill; la cridería dels
combatents se confonia ab los gemechs
dels que morian; y 'ls espectechs de la
fuselleria 's barrejavan ab lo só de la cam-
pana, que com llengua de la patria, cridava
als ciutadans a morir per Catalunya.

Revinguts de la sorpresa tornaren aviat
los nostres al atach, que l' poble no s' hi
palpava ab cornadura d' esclau, y rodejant
als consellrs los hi deya:—Anemhi y mo-
rimhi tots ¡Que visqui la patria!—Allavoras
lo conceller en Cap, en Rafel de Casanova
enlays la gloria bandera de Santa Enla-
ria seguit de numerós estol, puja per la
muralla de Junqueras, recobra el convent
de Sant Pere, que las monjas havian aban-
donat enduheutsen al Bon Jesús, y guanya
l' baluart y envesteix á l' enemich fins al
Portal Nou. Mes los soldats de las Duas
Coronas (1) son á milers; quant més n' hi
cauen més se n' hillessan; y la posició se
pert y 's recobra dues voltas, fins que en
Casanovas cau ferit abrassat á la gloria
senyra.

Mentrestant, lo general Villarroel ataca
á cos descubert als invasors pel Plá d' en
Lluy y ferit y tot dona ordres y anima á
n' aquells valents á la defensa. L' avans
per allí es difícil, y veientse perdues las
murallas, se fortifican las casas, s' obran
vallas als carrers y las donas y 'ls jayos
fan de cada cantonada un muradal, de ca-
da casa un baluart.

Després, de nou los esforços s' adressan
sobre Sant Pere, y allí la lluya esdevé
rabiosa; borbónichs y catalans combaten
barrejats, entre bassals de sanch, y en lo
paroxisme del odi. Ni uns ni altres volen
cedir y sols s' acaba aquell feréstech bre-
gar ab la voladura d' uns jornets que 'ls
soterra á tots en unes mateixas runas.

Al Pla de Palacio s' escriu lo darrer epi-
sodi d' aquella heroica jornada. Allí s'
havia portat la bandera de San Jordi y so-

(1) De Espanya y Francia.

ta de ella aplegats hi combatent gent de
tots estamets, grans y xichs, militars y
religiosos, rivalisant tothom en zel pera
defensar lo sol sagrat de la patria. Allí l'
canonge Anglada enardeix als companys
ab lo seu valor, y la embranzida del ene-
mich es aturada per foch de nostres fuse-
llers; que deixan estos centenars de cadá-
vres al peu de la barricada.

Després ja cap al metjdia, lo foch minva.
La agonía de la ciutat acaba y la agonía de
mort comensa. Una ordre mal donada ó
mal entesa crida al enemich á parlament,
y mentres los consellers disposavan que 's
tentés l' últim esfors, s' estableix la trava
que havia de dur la rendició.

Barcelona cau, donchs, y ab ella s' esfor-
zan las llivertats de la nació catalana. La
corona de comtesa lí es arrancada de son
front y l' enfilall de perlas ab que la guar-
niren los reys d' Aragó, las acabarà de
malbaratar.... Desde aquell dia 'l pensa-
ment de la política castellana podrá ja rea-
lisarse ab plena llivertat, y nostra personali-
tat social haurà d' adaptarse á *las leyes y
estilo de Castilla*.

Al capvespre del dia següent era arri-
ada de Monjuich la bandera real ab las ba-
rras de Aragó, y l' poble que fou lo mes
lliure de la terra tenia ja amo y senyor.

Després del 1714⁽¹⁾

Trista n' está la comtesa,
trista la comtesa real,
y en mitj de sa llatzeria
aixís exhala sos plants:
—¿Per qué una sobrevinguda
eu son cor ha de imperar
més que la esposa á qui en l' ara
devant Déu, á dat sa má?
y per qué avuy una estranya,
á mon marit enganyant,
y en sos brassos adormintlo,
ma casa ha de governar?
¿De quan ensá concubinas
en las llars de mos passats,
herevas d' amors impudichs,
han de venirse á fartar?
¡Aixís quan caygué en sos brassos,
viuda ja de castedat,
en lloch ell de darli amor
l' hagués pogut ofegar,
que l' amor que avuy li dóna
es un furt que á mi me fá,
y es la semensa de farts
cullita de malvestats!—

Y mentres així s' planyia
la pobre comtesa real,
l' altra, la sobrevinguda,
la dels castells y dels drachs,
deya al rey, entre sos brassos
tot tenitlo empresonat:
—Deixaúla, senyor, que plore,
que ella al fi se cansará,
y de nó, jo tinch mordassas
ab que la fará callar.
Folla estich per vos d' amor.
¡Si us am', mon senyor, si us am'!

Veniu, veniu en mos brassos
vostre front á reposar! —

Y tant al Rey estrenyía
entre sos brassos amants,
que, més que ab nn llas, semblava
estrenyirlo ab un dogal,
¡Cóm rumbeja lo ram á la fulla.
Cóm rumbeja á la fulla lo ram!

Victor Balaguer.

(1) 1714. Fou lo any de la cayguda de las
llibertats catalanas, després de haberse apoderat
de Barcelona les tropas de Felip V.

LIQUIDACIÓ D' UNA GUERRA

Las pérdidas que tingué Barcelona lo 11 de Septiembre de 1714, pujan á 3,835 homes y durant lo siti, perdé ademés 2.127 combatents. Per la seva part, al enemic li costá la victoria bon xich cara, donchs aquell exèrcit tingué durant lo siti 12,153 baixas.

Als dos dies de cayguda Barcelona, lo duch de Berwick abolí l' govern polítich, administratiu y econòmic de Catalunya, obligant als consellers, diputats y al Bras militar, á que fessin entrega de las sevas insignias.

Com á conseqüència del nostre vensiment, Villarroel sigué condutit á un llunyá

calabosso; trencant la paraula domada se decretaren un sens fi d' ordres d' estranyament, presó y confiscació de bens; lo general Moragas sigué decapitat, y son captancat dintre d' una gavia de ferro, permanesqué 12 anys damunt del Portal de Mar; lo brau guerriller en Francisco Bach de Roda sigué penjat á Vich; se privá á Barcelona de la seva Universitat; queda abolit l' antich regim municipal; s' establí l' paper sellat; se revocaren los títuls y mercés conseditos á particulars y á ciutats per en Carles d' Austria; se maná enderrocar tots los castells y defenses de Catalunya; se promulgá l' Decret de Nova Planta, que deixava subjugada Catalunya al absolutisme real: va quedar excluïda la llengua catalana de la substancial dels plebs; s' imposá la contribució del catastre; se cons-

truhí la Ciutadella, fenthi treballar als menestrals de Barcelona, y destruït 65 carrers, ab 1,262 cases, que habitavan unas 6,000 personas; se privá l' us d' arcs del Saló de Cent, y de las gramallas mas de tota mena; se feu fondre la campana «Honorata», per haver tocat á somaten; quedá abolida la moneda catalana; s' arrencauen los bandels consellers ne ferent, per escarni, llureyas de criats.

Aixó es lo que 'ns feu acostar més á l' *unidad española* que per nosaltres, al meus, es ben cert que *tanta sangre nos cuesta*.

DISCURS

PRONUNCIAT PER

L' ILTRE. SR. DOCTOR D. RAFAEL GARCIA
Magistral d' aquesta Santa Iglesia Catedral

MANTENEDOR EN LA FESTA DELS

JOCHS FLORALS

SEÑORAS:

SEÑORES:

Si un pueblo merece ser llamado ilustrado y culto cuando honra al talento, dispansa protección al genio, fomenta las artes, se declara partidario decidido de las letras y rinde adoración ferviente á las ciencias, Tortosa tiene derecho á una credencial auténtica de cultura y á una patente de legítima ilustración. Para apoyar este derecho, podría evocar recuerdos gloriosísimos de su pasado; podría exhibir su brillante hoja de méritos y servicios extraordinarios en favor de la causa sagrada de las letras; podría pronunciar los nombres inmortales de sus artistas, mostrar al mundo entero las plumas de sus numerosos escritores, hacer gala de los laureles de sus poetas y ostentación de las producciones de sus literatos meritísimos. Pero no necesita á fe mía, no necesita Tortosa abrir el libro de oro de su legendaria historia para acreditarse de ilustrada y culta. ¿No palpita hoy mismo, no se ostenta aquí potente y vigoroso su extingüible entusiasmo por las ciencias y por las letras? ¿No da gallarda muestra de sus aficiones literarias en este festival consagrado á la cultura y á la poesía?

Felicito al Excmo. Ayuntamiento que, por el prestigio y buen nombre de la Ciudad, acordó la celebración de este Certámen literario, buscando para llevar á cabo la cooperación y el concurso de cuantos sienten entusiasmo por las buenas letras. Llamamiento tan noble é invitación tan patriótica no podían ser desatendidas en esta tierra clásica de caballerosidad y de la hidalguía; Autoridades, corporaciones y personajes ilustres respondieron con un grito unánime de aplausos y de adhesión, y con el leal y desinteresado concurso de todos pudo desplegarse en las poéticas riberas del Ebro la bandera de los Juegos florales y lanzarse á los cuatro vientos el cartel anunciador de este certámen, citando á concurso á la inspiración y al námen. El námen y la inspiración se dieron por entendidos; vates y trovadores se aprestaron para la lid; el genio y el talento se dieron cita para concurrir á este nobilísimo pug-

lato de las inteligencias; literatos eminentes y poetas inspirados aparecieron sobre la ardiente arena del combate, disputándose reñidamente los honores del triunfo, y deseosas, Señoras, deseosas vosotras de aplaudir sus cantos y coronar de laurel sus sienes, os habeis reunido aquí.

La mentat que sea yo el designado para el oficio de Mantenedor. Siempre fué comprendida la situación de los que ejercieron este cargo en los siglos mediovales, asistiendo á las Cortes de amor, á los Juegos Florales, á las Justas y Torneos, ora para introducir costumbres nobles y corteses, dilucidar cuestiones de alta moralidad, ó derimir guerrillas amorosas, ya para fomentar la celebrada *gaya ciencia* á mover el espíritu patrio. Pero cuando el inspirado Arnaldo Vital de Castanaudary, en Toulouse, y el tierno y apasionado Ausias March, en Barcelona, concurrian á tan celebradas fiestas para recibir el jardín de plata, la violeta de oro ó la flor de acacia, los mantenedores tenian determinado el asunto para su *Tenzon*, para sus *juegos partidos*, para sus trovas, seroentesios y batallas. A mí se me ha dejado libre la elección de asunto, aumentándose con ello las dudas y perplegidades, y entendiendo que la elección más acertada hubiera sido sostener con empeño la frase que pronuncié cuando vi mi nombre estampado en el cartel de anuncio de este Cartámen; declino tanta honra, dije; no puedo aceptar el cargo distinguido que se me confia, so pena de exponerme ó que alguien me llame intruso en esta fiesta de la poesía y de las letras.

Pero ya que las repetidas instancias de quien legítimamente podía concederme el honor de ocupar esta tribuna, me absuelven de la nota de instrucción en esta solemnidad, aquí me teneis, aquí estoy... sabeis, señores, para qué? Para leerlos con todo el fuego de mi alma el lema y la inscripción que campean en la bandera de los Juegos Florales; para pronunciar con ardiente y febril entusiasmo estas tres palabras que ellos han adoptado por divisa !!!PATRIA, FIDES, AMOR!!! ¡Oh vosotros, en cuya alma ha encendido Dios la llama sagrada del genio! Oh vosotros, hijados de las musas, cuyas sienes son acariciadas por el soplo vivificante de la inspiración!, no aparteis jamas vuestra vista de esta trilogía, porque las letras y la poesía tienen en la fe, vena fecunda de inspiración inagotable, de la patria, ideales suplimes, asuntos magníficos para sus cantos, y alas para remontar su vuelo en el amor.

Antes de glosar en este sentido la divisa de los Juegos Florales, he de cumplir gustoso un deber de cortesía. Este hábito ne-

gro que visto me releva de la obligación de arrojar flores sobre el estrado do se sienta la Reina de la fiesta, y de consagraro á vosotras, señoras, frases que si serían muy propias en labios de otro mantenedor, sonrían muy mal pronunciadas por los míos. Pero ni mi hábito, ni mi carácter sacerdotal, me dispensan de dirigir un saludo respetuoso á la Reina de esta solemnidad, por tantos títulos digna de ser elevada á este trono, ni me privan tampoco de la satisfacció de saludar á las damas que realzan con su presencia este acto. A vosotras, caballeros, después de suplicaros seais indulgentes conmigo, os ruego me permitais que, teniendo en cuenta la excelencia y ventaja que sobre la patria y el amor lleva la fe, le dé la preferencia.

(Continuará).

IDÍLICH

A la voreta del riu
n' hi ha una caseta blanca
que apar, pe'l petita, un niu
després desde alguna branca.

Mitx tapada per l' arbreda
se veu al riu retratada
solitaria, muda, freda,
trista, sens' vida y tancada.

Ni la fidel aureneta
hi acut á penjar son niu
jes tant trista la caseta!
¡hi passa tant trist lo riu!

Del mon sembla está olvidada
ja que tant la deix deserta.
Apar que 'n aquella encontrada
ningú hi pensa, quan desperta.

Més al lluny, en alta mar,
seguint de sa sort la estrella,
un cor de fill, veu resar
á sa mareta, dins d' ella.

La veu allí agenollada,
la veu què á una Verge implora,
com ella desconsolada,
puig també per un fill plora.

La veu plena de frisia
pensant en ell nit y dia.
¡La veu sofrir d' anyoransa!
¡La veu morir, si ell moria...

Y en tant, lluny d' aquella terra
se l' endú la embarcació
perquè tal volta en la guerra
sigui l' blanch d' algú canó.

Joseph Fonts.

Tortosa, Septembre 1900.

La festa dels Jochs Florals

Es un dels punts del programa que més brillantor doná á les festes y que 'n més exactitud se portá á terme.

A les nou de la nit al saló-teatre del Balneari, destinat pera lloch dels *Joch Florals*, va veurers invadit de gom á gom per una inmensa gèrnació de totes les classes socials, figurant hi totes les personnes de més vàlua en les ciencies en la industria y en les arts.

Constituït lo Tribunal pel senyor Gobernador Civil y demés autoritats locals, lo Jurat y Comissió organisadora, lo Secretari D. Lluís Lluis y Dols descobrí la plica de la *flor natural* resultant premiada la poesía titulada por *La Paz*, baix lo lema *Regeneración*, quin autor, D. Angel del Arco y Molinero, s' adelantá al estrado y proclamá *Reyna de la festa* á la angelical y distinguida Senyoreta Isabel Casas, agraciada filla del senyor Gobernador civil de la Província.

Totseguit, lo llorejat poeta, en companyia de tots los senyors que componen lo Tribunal y precedida la comitiva de quatre nens vestits d' heraldo, època de Felip II, se encaminaren á comunicar á la elegida Reyna de la festa la distinció de qu' havia sigut objecte. Colocada que fou al rich sitial ó siga, baix un artistich y prehuat doser de vellut vermell ab galons y serrells d' or y situats los quatre heraldos als esglahons de Trono, lo mentat secretari escomensá la lectura d' una ben pensada y millor llegida *Memoria* en la que tractant dels *Jochs Florals* en general, de son orige, objecte y desenrrotlo vingué á recordar los celebrats á aquesta ciutat y lamentantse á la vegada de que aquestes festes del ingenio y del talent no se celebren més sovint manifestá sos falagueres esperanses de que 'n lo pervindre Tortosa y sos Autoritats estimularán als literats y trovadors pera cultivar aquests nobles esforços de llegítima cultura y verdader progres dels pobles.

En forma lacónica però encertada continuá son treball manifestant lo judici critich del Jurat envers les diverses composicions premiades, aquilitant lo merit gradual de cada una d' elles y trayent per consequencia los motius pels quals unes se feyen dignes de premi y altres d' accésits, tot expressat en tan culta y delicada forma que no pogues donar-se per ressentida la susceptibilitat dels autors preterits.

L' autor premiat ab la *flor natural* observant l' ordre establert en aquesta classe de festes recità sa composició, preciosa é inspirada Oda en la que vá fer brillar lo poder de la seva fantasia, l' entusiasme per les glories de la patria y la ferma esperansa de que per la fé, per la imitació dels grans homes, pel cultiu del talent y pels camins de la civilisació verdadera, que 's funda en les victories de la Creu y de la espasa, la nostra nació te reservat un lloch preminent y gloriós en la esfera de la veritable regeneració.

Lo senyor del Arco fou molt aplaudit.

També foren molt ovacionats los poetes y lectors que llegiren llurs composicions durant la vetllada.

Los premis que seguiren á la *Flor natural* foren adjudicats en la forma següent:

II Premi del Excelentíssim senyor Bisbe de Tortosa, consistent en un Christ de plata sobre una creu d' ébano, á la composició en prosa «Descripció històrica y artística del Palacio Episcopal de Tortosa»

original de D. Francesch Mestre y Noé, director de LA VEU DE TORTOSA.

III Premi del Excelentíssim Ajuntament á D. Francesch Escudé per son quadro dramàtic «Cinteta» consistent en una maravollosa corona de lloret de plata y or —S' han donat dos accésits.

IV Premi del Excelentíssim Capitol de la Seu á D. Carles O'Callaghan per son treball «Historia de la estancia del anti-Papa Luna y de sus relaciones con la Iglesia de Tortosa» —S' ha donat un accésit.

V Premi del Ilustre Vicari General d' aqueste Bisbat, consistent en un pergamí de plata ab corona de lloret y atribut de la Sagrada Reliquia Cingul de Maria. Se concedí al P. Joseph Pastoret, Jesuita, per sos «Goigs á la Verge de la Cinta» —Hi ha dos accessits.

VI No s' adjudica.

VII No s' adjudica —S' ha donat un accésit á D. Ramiro Castelló y Tárrega.

VIII Premi del Club ciclista de Tortosa á J. Cabré y Gonzalez —Hi han dos accessits.

IX No s' adjudica —S' ha donat un accésit á D. Joseph Garriga y Lliró.

X Premi del Club Recreativo á D. Joan Ferreres —L' accésit lo guanyá D. Joseph Querol.

XI No s' adjudica.

XII Premi del senyor Compte de la Torre del Espanyol, s' adjudicá á D. Camilo Millan —S' han donat dos accésits.

XIII Premi del Ilustre senyor D. Diego de Leon consistent en un riquíssim exemplar del *Quixot*, á D. Tomás Bellpuig, Diaca —S' ha donat un accésit á D. Joseph d' Alemany y de Bellet.

XIV Premi del Excelentíssim senyor D. Manel Porcar y Tió, consistent en un artistich y prehuat rellotje, á D. Frederich Pastor y Lluís —Guanyá un accessit don Joseph Bautista Altes —Prebere.

XV Premi de D. Emili Fernandez y Luis á D. Julio Jover y Fosch.

XVI Desert.

XVII Premi de D. Joseph Alcoverro, escultor, á D. Cecili Miquel —S' han donat tres accésits.

XVIII Premi del pintor D. Joan Cardona y Tió, á D. Joseph de Palau, de Mataró, qui guanyá, també, l' tercer accésit.

XIX Premi del senyor Consul de França, no s' adjudica —Hi ha dos accésits.

XX Premi del Cassino d' Artesans, á D. Frederich Pastor y Lluís.

XXI Premi de D. Francesch Riba y Lledó á D. Ramon Marqués —S' ha donat un accésit á D. Ramon Vergés Pauli.

XXII Desert.

XXIII No s' adjudica —Hi ha un accésit.

XXIV Premi del Ilustre senyor Degá de la Seu de Tortosa, á D. Ramon Vergés y Pauli.

L' acte terminá ab l' eloquentíssim discurs qu' escomensém á publicar avuy, quina millor alabansa es la recomanació de sa lectura. Aquest discurs fou coronat ab forts aplaudiments.

Aquesta festa, que tan enlayrat posa l' nom de nostra estimada patria, desd' avuy constitueix ja una nova página de gloria pera la tan culta com insigne ciutat de Tortosa.

SECCIÓ RELIGIOSA

SANTS DE LA SETMANA

Diumenge, dia 16, Los Dolors glorio-sos de Ntra. Sra. —Dilluns, 17, San Pere d' Arbués. —Dimarts, 18, San Tomás de Vilanova. —Dimecres, 19, San Genaro. —Dijous, 20, San Eustaquio. —Divedres, 21, (Abans) San Matheu. —Dis-sapte, 22, San Maurici.

NOTICIES

Lo dilluns entre les estacions d' Hospitalet y Ametlla, se va trobar un home mort sobre la via férrea, completament axafat.

No s' ha pogut identificar lo cadavre per més que se li ha trobat un passaport, expedit per l' Alcaldia de La Cenia, á uom de Joaquim Celma.

S' ha disolt la guarderia rural constituida per la Unió agrícola d' aquesta ciutat creantse 'n altra per compte del Municipi. Aquesta escomensá á pres-tar servei lo diumenge últim.

Al endemá de la festa dels *Jochs Florals*, l' Ajuntament vá organizar un *banquet*, en lo saló de sessions de l' Alcal-dia, en honor del Jurat y dels autors premiats, convidant á varies personnes distingides de la població.

Lo senyor Gobernador civil, que presidía l' acte, va pronunciar un brindis eloquentíssim, posant de relleu la gran-diositat de la festa literaria, y al recordar los esforços de la patria espanyola en totes les seves époques d' esplendor y decadencia, alentá als concurrents pera que prestessin á la nació tot lo seu de-sinteressat concurs, recordant, apro-posit d' aixó, la memorable expedició de Catalans y Aragonesos á Malta y autres victories de la gran Corona d' Aragó.

Lo brindis del Senyor Casas fou moltíssimes vegades trencat á conseqüència dels forts aplaudiments de tots los congregats.

L' acte resultá garrit y esplendent, reynant ver entusiasme y germanor

Hem rebut lo primer quadern de la important obra que baix lo títol de *Guia Obispado de Tortosa*, original de Mossen Ferrán Miralles, publica nostre es-timat amich lo diligent editor D. Obdu-lio Gonzalez de los Rios.

L' obra está presentada ab molt de gust, conté moltíssims grabats y está impresa ab veritable elegancia, quin tre-ball tipogràfic honra verament al nos-bre amich D. Joseph L. Foguet.

Un altre dia 'ns ocuparem de les de-més condicions d' aquesta obra impor-tant.

N' obstant l' afluencia de forasters y 'l renom qu' havien alcansat fora de Tortosa les festes dedicades á la Verge de la Cinta, nostra ciutat ha tingut la sort de no experimentar cap accident desa-grable, proba de la bona vigilancia qu' han exercit los dependents de nos-tra autoritat local.

Lo dia 7 del actual se trobá un home mort, á conseqüencia de varies punya-lades, á la carretera del Regués. Inden-tificant lo cadavre resulta esser lo guarda-rural d' aquesta ciutat Joseph Escurriola y Negre.

Un cop trasladat al Hospital se verificá l' enterro presidit pels individus que componen la Junta Directiva de la Cambra Agrícola de Tortosa y sa co-marca y 'ls de la Unió Agrícola d' aquesta població, seguint al seu darrere nombrosos amichs y parents del infor-tunat finat. —(Q. A. C. S.)